

Babamdan ne öğrendim?

Sema Güral Sürmeli'nin kaleminden

“Sonucu risk doğuracak bir kararı almadan önce 24 saat düşünmeyi, yetmezse bir 24 saat daha bekleyip ardından kararı vermeyi ondan öğrendim.”

Babam Nafi Güral

Hayattaki en büyük varlığımın babam olduğuna, onun bana öğrettikleri ve sağladığı imkanların ise beni ben yaptığımı inanıyorum.

Her zaman için babamı kendime model aldım. Ancak biliyorum ki onun gibi olmak imkansız ama onun gibi olmaya çalışmak bile bir adım öne çıkmanıza neden oluyor. Onun azmi ve kararlı yapısı herkeste hayranlık uyandıran bir özelliği.

Herkesin bir babasının, her babanın bir evladının olduğunu, bizim baba-evlat ilişkimizin bambaşka olduğunu biliyorum.

Bazen insanın böyle bir babasının olması, omuzlarına taşıyabileceğinden çok daha fazla yük binmesine neden olabiliyor. En büyük şansım ise Türkiye'nin en saygın isimlerinden birinden hem hayatı, hem iş dünyasını, hem yaşama sıkı sarılmayı, kısacası İNSAN olmayı öğreniyorum. Başka neler mi öğrendim?

- Önce kendimi sevmem gerektiğini, kendisi ile barışık olan insanların tüm insanları seven, mutlu topluluklar oluşturduğunu...
- Empati yapmayı, disiplinli, özverili, zamana karşı duyarlı, verdiği sözü tutan bir insan ve yönetici olmayı...
- Kendi sağlığımı ve oğlum ile eşimi ön planda tutup, bu düzeni sağladıkları sonra işimi düşünmem gerektiğini...
- Çevremdeki insanlara, iş arkadaşlarıma güvenmeyi, ancak oto kontrolü kaybetmemem gerektiğini...
- İş dünyasında ya da özel yaşamımda hatalar yapabileceğimi, hatanlar üreten ve çalışan insanlar için olduğunu, ancak aynı hatanın ikinci kez tekrarlanmamasın aptallık olduğunu...
- Korkulan ve istenmeyen değil, sevilen sayılan ve girdiği ortamlarda huzurla karşılanan yönetici olmam gerektiğini...
- İş dünyasında keşkeleler yer olmadığını, aklımı her daim kullanmam gerektiğini...
- Düşünmeden atılan adımların, söylenen sözün hesabının verilmesinin pek kolay olmadığını...
- Güne erken başlamanın işe hareket getirdiğini...

- İşli bizzat yapan değil yöneten yönetici olmayı...
- Kendime güvenmem gerektiğini: “ben yaparım, ben başarırım, benim elimden hiçbir şey kurtulmaz” demeyi... (Babam bu yolla 42 yaşında İngilizce öğrendi.)
- Mükemmel olmaya çalışmamayı, çevremden de bunu beklediğim sürece mutsuzluğa ve umutsuzluğa kapılmamın kaçınılmaz olduğunu...
- Hep verici olmayı, ancak kendimi kullandırmamam gerektiğini...
- İyilik yapmayı, veren el olup alan el olmamayı, yaptığım iyiliklerin benim tarafımdan açıklanmamasını, ancak başkaları tarafından fark edilirse takdir edilmesi gerektiğini...
- Övünen, yaptıklarından bahseden bir insan profilinin son derece yanlış olduğunu...
- Nafi Güral'ın kızı olarak değil, Sema Güral Sürmeli olarak yaşamam gerektiğini, ne yapıyorsam kendim için yapmam gerektiğini...
- Kendi aileme duyduğum sevgi, saygı, güven ve hoşgörüyü eşimin ailesine karşı da hissetmem gerektiğini...
- Yaşamın neler getireceğini bilmediğimizi ve her şarta uyum sağlayabilecek şekilde hayata hazırlanmamız gerektiğini...
- Mütevazı bir yaşam sürmemiz gerektiğini, hayatta hiçbir şey özenmememi, müsrifliğe asla izin olmadığını...
- Olaylar karşısında babam gibi düşünmeye çalışmayı, yeri geldiğinde onunla gözlerimizle konuşmayı...
- Hayatta sahip olduğum en değerli varlığım kişiliğim olduğunu, onu kaybetmemem gerektiğini...

Aslında hayata dair her şeyi babamdan ve onu her daim destekleyip hep ileri adım atmasını sağlayan annemden öğrendim. Bugün bu konuma bu yaşta gelebildiysem onların etkisinin çok büyük olduğunu kabul etmem gerekir.

Sema Güral Sürmeli
(Kütahya Porselen Yönetim Kurulu Üyesi)